

Pestszentimrei **Öröm** **Hír** **Levél**

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
X. évfolyam 2. szám (83.) - 2013. február

Pápválasztás **- Kicsoda Péter utóda? -**

Róma püspöke

Püspöki hatalom az összegyház felett

„Neked adom a mennyek országának kulcsait”

Szent Péter utóda

„Megerősítet testvéreidet a hitben”

Legfőbb tanítóhivatal

Isten szolgáinak szolgálója

„Szeretsz engem?” „Tudod Uram”

EGYHÁZ SZIKLAALAPJA

Oldó- és kötőhatalom birtokosa

Krisztus földi helytartója

„legeltesd juhaimat!”

Egyház látható feje

Egyház egységének látható alapja

Tévedhetetlen tanítás hit és erkölcs terén

Gyerekfarsang 2013

Idén a rövid farsangi időszakra való tekintettel, a plébániai gyerekfarsang már január végén megrendezésre került. A felkészülési idő rövideje nem látszott

meg a szervezés minőségén. Most - a korábbi évektől eltérően - nem közösségünkben készültek néhányan műsorral, hanem meghívott előadók szórakoztatták a gyerekeket. Az előadás után a kézműves asztaloknál sokféle farsangi ötlettel várták a gyerekeket a szervezők.

Ez volt az első alkalom, hogy részt vettünk a gyerekfarsangon. Mindkét gyermekünk idén bújt először farsangi jelmezbe. A nagyobbik (3 és ½ éves) aggódott, hogy a többiek kinevetik, és csak a helyszínen nyugodott meg, mikor meglátta, hogy itt mindenki jelmezbe van öltözve. Nagyon tetszett, hogy mindegyik jelmez egy rövid bemutatásra került, de nem versenyeztek egymással, így mindenki egyaránt „jónak” érezhette magát. A fiúkon és a lányunkon is látszott, hogy érdeklődve figyelték az eseményeket, és jól érezték magukat. Az együtt töltött három óra hamar elrepült.

Egy kicsit részt vállalva az előkészületekből, bepillantást nyertem abba, hogy mennyi segítő kéz működik közre azért, hogy egy ilyen közösségi program létrejöjjön. Köszönet érte a főszervezőnek és a jó Istennek.

F. S. Adrienn

Felnőtt farsang (febr. 2.)

Ismét állt a bál a templom háza táján! Február - itt a nyár! Na meg a farsang és a bál! Hagyománytisztelő módon (igaz még csak második alkalommal) február 2-án a Kastélydombi Iskola aulájában idén is megrendezésre került a plébániai bál. Az első sajnos nem tudtunk részt venni, a lovunk elszaladt, de a másodikat már nem engedték elfutni. Barátainkat is elhívtuk: Anci és János, a két örökifjú - túl az ötvenkettedik házassági évfordulójukon - egyből igent mondtak, így aztán mentünk. Az est a magyar népi hagyomány körül forgott, aki csak tehette, ennek megfelelően öltözött. Megérkezésükkor szíverősítők és terülj-terülj asztalkák vártak minket. Gyűlt a nép, volt kötetlen tereferé, mint régen a fonóban. Márton atya, mint Ludas Matyi (lúd nélkül) hol itt, hol ott állt meg egy kis

beszélgetésre. A testvérek, családközösségek színvonalas, vicces produkciókkal ajándékoztak meg minket. Ábel (a rengetegből) időnként előkerült, ékes szóval

jóllakatta a vendégeket, aztán persze mindig eltűnt, hogy utána nézzen a következő „fogásnak”. Az asztalokról fogytak a gondos kezek által készített szendvicsek, a bálozó lányok-legények süteményei, szomjoltói. S hogy ne csak a fülünk és hasunk érezze jól magát, Keresztény Csaba és barátai jól elhúzták a nótánkat. Énekesné Cserna Krisztina és partnere bevezetett a néptánc világába. Volt ott páros, hatos, hatvanhatos öszenépi csürdögölés. Azok sem unatkoztak, akiket a klasszikus keringő vagy rocky, esetleg az elmaradhatatlan vonatozás hozott lázba. A Zorba zenéje is sokakat megmozgatott, azóta is keresem a dal magyar gyökereit. Végére a Limbó hintó is begurult, és mindenki hajlogtatt, hol hátra-hol előre. Az est folyamán Ábel (a rengetegből) jó vőfélyhez híven többször megköszönte házigazdáinknak a szíves vendéglátást, igaz, utána mindig eltűnt a konyhában.

„Kedves Márton atya, Kedves Kántor-asszony!”, és persze Mindenki, aki a szervezésben részt vett, az Isten áldjon meg Titeket, és adjon Nektek erőt a következő bál tervezéséhez. A többieknek meg jó egészséget hogy újra - még többen - vendégek lehessenek! Egyszer minden jó véget ér, így hajnal egy órakor fújunk takarodót egy közös ima keretében.

K. Judit és Csaba

* * * *

Jól sikerült a második farsangi bál. Fiatalok-idősebbek együtt szórakoztunk. Itt nem voltak korhatárok. Mindenki egyformán jól érezte magát. Kitűnő hangulatban telt az este, hamar elérkezett a záróra. Várom már a következő évi farsangi bált! Remélem, még többen leszünk. Köszönöm a szervezőknek ezt a jó hangulatú estét!

Petróczy Panni

Közösségünk az ideai bál rendezésekor a népi hagyományok ápolását is célul tűzte ki. Nagyon örültem ennek, mert a viselet és a néphagyomány múltunk szokásait őrzi. A népviselet élesen kiemeli a férfiak és a nők közti különbözőséget. Szemben a mai pólónadrág viselet szokásával, amely tudatosan vagy tudattalanul elmosza a két nem között ezeket. Márpedig a jó Isten férfinak és nőnek teremtette az embert, és most láttuk, hogy az Ő hasonlóságára is, mert kivétel nélkül mindenki szép volt. A népviselet a nőiességnek a finomságát, szépségét hangsúlyozza: pl. virágminták, hímzések, csipkék, főkötők, szalagok, gyöngysorok. A férfinak pedig az erejét, határozottságát: pl. kalap, bőrcsizma, öv, bot, durvább vászonanyagból készült ing. Én is megnéztem, mi van a ruhatáramban. Találtam egy kalocsai hímzésű blúzt, egy mellényt és a teljes népviselethez már csak néhány kiegészítőre volt szükségem (egy szép gyöngyös pártára). Amikor kísérrőmmel megérkeztünk a rendezvényre, megragadott a látvány, ami elélem tárult. Gyönyörűséges népviseletbe öltözött emberek. A férfiakon fehér, kívül hagyós ing, mellény, zsinóros kabát és kalap. Így igazán férfias kinézetük volt.

Hamarosan megérkezett a vonós zenekar, és megszólalt a vérpezsdítő magyar népzene. Elkezdődött a tánc. Külön ér-

deme a rendezőknek, hogy közösséget formáló, mindenkit bevonó programokat állítottak össze. A körtáncok kifejezik az összetartozást, az egymással közösséget vállaló egyenlőséget. Ebben a táncban mindenki egyenlő, senki személye nem kerül önállóan a figyelem középpontjába. Külön dicséret illeti a tánctanárokat, akik bemutatták a szemet gyönyörködtető forgásokkal teli szép magyar táncot.

A farsang, mely a néphagyomány szerint télbúcsúztató ünnepi mulatság, magába foglal sok humoros jelenetet is. Egy ilyen tréfás pillanat volt, amikor a vőfélyt alakító vendég menyasszonynak felöltöztetett seprűvel jelent meg a táncparketten és megtáncoltatta a "menyasszonyt", majd igazi esküvői hangulatot idéző rímes, verses formában adta tovább Márton atyának. Amikor Márton atya tánc közben fellebbentette a fátylat, a várt szép arc helyett egy csúnya boszorkány jelent meg (aránytalan arc, nagy orr, kancsal szemek, fogatlan száj). Kézről-kézre járt a "menyasszony", mindenki megtáncoltatta, aki akarta. A far-

sangnak üzenete is van számunkra, nem csupán egy jókedvű mulatozás. Márton atya fellebbentette a fátylat a farsang mélyebb lényegéről. Nézzük csak, mit rejt a fátyol, mi van mögötte? Milyen a te igazi arcod, hadd lássam, amit eltakarsz. A habkönnyű, finom fátyol alatt egy csúnya arc volt látható, torz mosollyal. Ez a mi lelkünket szimbolizálja. A torz mosoly lelkünk rendezetlen kisugárzásából fakad. A mi gögünk, önelégültségünk, fegyelmezetlenségünk, hidegségünk, szeretetlenségünk és önzésünk megjelenéséből fakad a csúnya arc. Ezeket kell "kiseprűzni" magunkból. Ahogy a természet is elúzi a sötétséget, a Nap megjelenése és melegsége elúzi a telet, úgy hitünk által mi is kiűzzük lelkünkéből a sötétséget és a félelmeket, mert a mi hitünk és reménységünk Jézus Krisztusban van. Ő a mi Napunk és mindennapjaink fényessége és teremtő ereje, mint a tavaszi rügyfakadás, ami megújítja életünket.

Jókedvűen folytatódott tovább a mulatság, sokan táncoltak párban is, jó volt látni, hogy a nagycsaládos szülők a mindennapi gondoktól mentesen önfelédten táncoltak. Én is nagyon jól éreztem magam, éjjeli egy óraker jöttünk el. Közösségünk összetartó ereje által közelebb kerültünk önmagunkhoz és egymáshoz.

Tóth Etelka

Hirdetések

Március 22-én pénteken du. 5 óraker **családos keresztutat** járunk a templomban, aminek elmélkedéseit felnőtt híveink tartják, és gitáros énekek hangzanak el. Várjuk szeretettel különösen a családokat!

Március 24-én, Virágvasárnapon a de. 10 órai ünnepi szentmise keretében

plébániai ifjúságunk Passiójátékban jeleníti meg Krisztus Urunk szenvedéstörténetét és halálát.

A **Nagyheti Szertartásokon** próbáljunk mindannyian részt venni, ezek időpontjait előre tervezni! A szertartások időpontjai:

Nagycsütörtöki szentmise az utolsó vacsora emlékére:

Március 28. este 6 óra

Nagypénteki szertartás Jézus szenvedésének és halálának ünneplésére:

Március 29. este 6 óra

Nagyszombati feltámadási Vigília-szertartás: Március 30. este **8 óra !**

Ezek együttes ünneplése jelenlétünkkel keresztény életünk szívét jelentik!

A tavasz közeledtével újra indulnak az év közbeni hittanos táborok!

Alsósok minitábora: Április 5-7.

Felsősök minitábora (5-9. oszt.):
Április 12-14.

**Márianosztrai Gyalogos Ifjúsági
Zarándoklat:** Április 26-28.

Írjátok be naptárotokba! Várunk!

Ifjúsági lelkigyakorlat Febr. 22-24.

„Vessétek le tehát a régi embert..., s öltsetek magatokra az új embert!”

Plébániánkról 11-en, a szomszédos plébániákról összesen 23-an vettünk részt a kerületi közös nagybőjti ifjúsági lelkigyakorlaton február végén Tahiban. Azért mentem, hogy együtt legyek a fiatalokkal, akikkel hittanokon is együtt vagyok, de nem vártam túl sokat a magam számára. Kicsit olyan „nem tudom itt van-e a helyem” érzéssel indultam. Féltem attól is, hogy az egésznapos hóesés miatt nem tudunk majd felmenni a

hegyre autóval. Hát, felmentünk. Jó, hogy felmentünk!

Nagyon sok ajándékot kaptam az őszinte csoportbeszélgetésekben, a vidám játékokban, a közös imákban, bibliai elmélkedésben és bűnbánati liturgiában. A megújulás témáját jártuk körül. Rögtön az első csoportbeszélgetésben azt osztottuk meg egymással, hogy mit szeretnénk levetkőzni és mit akarunk magunkra öltetni keresztény életünk megújításaként. Választottam két nagyon konkrét dolgot és elmondtam a csoportársaimnak. Teljesen komolyan gondoltam, hogy igyekszem azokkal is figyelmes lenni, akik nem annyira kedvesek számomra és, hogy nem fontos feltétlenül megmondanom, ha úgy érzem, igazam van valamiben. Legnagyobb meg-

elégedésemre ez egész jól sikerült is. Nagyon igyekeztem. Aztán történt valami, ami megkísértette mindkét elhatározásomat. Egy eset, amikor úgy éreztem, jogtalanul vádoltak másvalaki mulasztása miatt. Ez már kökemény volt. Bár senki nem tudta volna meg – mert annyira nem volt nyilvánvaló -, én mégis tudtam, hogy ha most megvédem magam, akkor hiteltelenné válok a fiatalok, illet-

ve saját magam előtt a megújulásban! Éreztem, hogy nem csak steril körülmények között kell az önzésemet levetkőzni és szeretetbe öltözni, hanem sokkal inkább akkor, amikor ez nehéz, amikor nem magától értetődő, amikor mások számára is elfogadható mentségem van, amikor igazam van. Önerőből nem is tudtam odaadni az „igazamat”. Az Oltáriszentség előtti ima segített. Köszönöm Neked, Jézus, hogy az üdvösségemért lemondta az igazadról! Cz. Kati

Templomkert takarítás

„Szorgos szombat!” Ismét közös együttlétre és munkára hívunk benneteket! **Március 23-án szombat délelőtt 9 órától** hívjuk közösségünk tagjait, hogy húsvét előtt **rendbe hozzuk**, kicsinosítsuk a **templomkertet**. Főbb feladatok: A Szent Imre szobor és a kőkereszt körüli virágágyások rendbetétele (ide szeretettel fogadunk virágpalántákat, a kereszt köré árnyékkedvelő páfrányokat vagy árnyliliomokat). Bokrok alatti gyommentesítés. Fák és bokrok metszése, száraz gallyak eltávolítása. Gereblyezés. Felszerelés: munkásruha, szerszámok, munkakedv...

Fél 11-től várjuk a kisgyermeket lehetőleg kerékpárjukkal együtt, mert amellet, hogy részt vehetnek a kertrendezés örömeiben, megtanulhatják a gyakorlatban, hogy mi az a tavaszi kerékpár átvizsgálás, felkészítjük a járgányukat velük együtt a bicikliszezonra.

Déli 12 órakor Márton atya vezetésével közös imával és hálaadással zárjuk a délelőttöt, a Víz világnapja és a Meteorológiai világnap alkalmából együtt könyörgünk kedvező időjárásért.

Mindenkit szeretettel várunk!

A MI KÓRUSUNK

Alsó tagozatos korom óta zenét tanulok, kórusban éneklek. A zene, az éneklés megannyi nehéz időszakon átsegített már, megtanultam, hogy a fájdalmamat legtöbbször ki tudom énekelni magam-

ból. Az énekléssel elmondhatom a legmélyebb igazságokat, a kimondhatatlan mélységes titkokat és a legigazabb érzelmeket is. Az ének örömforrás, és közösséget hoz létre azok között, akik ketten-hárman összejönnek.

Így van ez nálunk, a Szent Imre kórusban is. A közös éneklés nagyon hamar egységet alakított belőlünk. Egy művet éneklünk, mindannyian ugyanazt, mégis máshogy. Más a hangunk, a tudásunk, az egyéniségünk. S ami szorgalmas gyakorlás után, karvezetőnk tanult finom mozdulatának ívét követve felcsendül, az maga a csoda. Mert együtt hoztuk létre. Maguk a próbák rendkívül jó hangulatban telnek. A munkán kívül teret kap a szomszédokkal való duruzsolás, összevetés, egy-egy össznépi kacaj: hála a férfikar egyik - igen jó humorérzékkel megáldott - oszlopos tagjának. ☺

Én magam minden héten megcsodálom Enikő gondos felkészültségét és lelkesedését (legyen akármilyen napja) próbáról-próbára. Pedig 4 kisgyermek édesanyjaként bőven van tennivalója. Ezúton is üzenem Neki és minden kórustársamnak: Köszönöm, hogy vagytok, és bearanyoztatok a csütörtök estéimet! Sz. Judit

* * * *

Hogy miért szeretek a kórus tagja lenni? Mikor megkaptam ezt a kérdést, az első gondolatom ez volt: mert jó. Sokáig töprengtem, hogyan írhatnám le ezt érthetően, de csak érzések, kellemes pillanatok, nevetések, jó hangulat, néha bosszankodások kerítettek hatalmukba, de szavak, azok nem. Aztán felbukkantak lehunytt szemeim előtt a gyermekek arca, ahogy a templomban az énekeink felcsendülésekor megváltozik: mint megannyi kis angyal, akik áhítattal és hatalmas boldogsággal hallgatják a dalokat, melyeket talán sokszor nem értenek, de az üzenetük mégis mindig pontosan eljut a lelkükhöz. Valahogy én is így érzek a próbák alatt. Gyönyörűeknek tartom ezeket a dalokat, hiszen mindegyik egy-egy ima, amelyeket mi szólaltatunk meg angyali segítséggel. Sokszor érezzük azt, hogy kevés az idő, kevesen vagyunk ahhoz, hogy kiálljunk és énekeljünk, de odafentről mindig megkapjuk a kellő segítséget, hogy ezt a szolgálatot, amit vállaltunk, teljesíthessük mindenki örömére. S amikor felzeng a kórus hangja és betölti a templomot, nos: NINCS ANNÁL SZEBB. *Zsuzsa*

* * * *

Van egy közös imánk, a próbák után mindig együtt mondjuk el. Nagyon a szívemhez nőtt, egy mondatát pedig különösen szeretem. „Add meg nekünk az értelem lelkét, hogy ennek a szolgálatnak méltóságát valóban megértsem, és Neked szolgálva híveid lelkét hozzád fölemeljem.” A szolgálatnak méltósága van. Erre döböntett rá az éneklés. Amikor kapunk egy új darabot Enikőtől, először csak a nehézségeket látom. Hogy fogom megtanulni, túl gyors nekem ez a tempó, nem vagyok jó kottaolvasó...

Ám a csoda hitetlenségem ellenére minden darabnál megszületik. Enikő mindig ráérez arra, ki miben gyengébb, lassúbb, azt gyakoroltatja türelemmel, kitartással, előre hisz és bízik bennem, bennünk. És a nehéznek hitt dallam belemegy a fülembé, aztán már nem csak a kottát bújom, hanem a vezénylésre is tudok figyelni. A szólamok összeállnak, egymáshoz csiszolódnak, a darab elkészül és felhangzik. Van nagy izgalom, és születik nagy közös öröm. Ha nem is mindig tökéletes, de a MIÉNK, mi ajándékoztuk a Jóistennek. És rájövök arra, hogy én sokkal többet kaptam, mint amennyit adtam, mert a zaj helyett egyre több a dallam, nem csak a fejemben, hanem, ami fontosabb, a lelkemben. Ennek a szolgálatnak a méltóságát valóban megértettem. Köszönöm, Enikő! *Erzsike*

* * * *

Húsvétra készülve

„Ellene mondotok-e az ördögnek?” - cseng a fülemben. Nincs olyan nap, amikor erre a kérdésre ne kellene válaszolni. Igaz, általában évente egyszer újítjuk meg nyilvánosan a keresztségi fogadalmunkat, mégis a leleselkedő gonosz cselszövéseire egyre gyakrabban kell odafigyelni. A reakcióidő szédületesen lecsökkent. Spontán kell döntenie; és ez az igazi, tiszta szívből jövő válasz: „Ellene monduk!” - (vagy mégsem?) Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy felnőtt fejjel keresztelkedtem meg, és na-

gyon is tudatosan vállaltam keresztényi hovatartozásomat. Értettem, hogy Isten velem és értem is szövetséget kötött, de csak addig, amíg Őt szolgálom.

Plébániánk kórusába teljesen „váratlanul” jelentkeztem. Még neve sem volt akkor. Magam is megdöbbsentem, főleg, amikor megérintett az áhítat zenés formája. Nagyon hálás vagyok a jó Istennek, hogy meghívott és elfogadott engem. Tiszta szívből kívánom, hogy sokan, és még többen hallják meg végre Jézus szerető hívását a köreinkbe, hiszen vele csakis a jó úton lehet járni, hidd el. Suttogom: „Ne félj, hogy elfelejtettél kottát olvasni; lehet, hogy hallás után tanulsz, csak eddig nem tudtál róla. Hidd el, sohasem késő újratekdeni (legalábbis, amíg életben vagyunk), hisz még a keresztén függő lator is reménykedett.” Szeretném azt hinni, hogy a nagy-szombati tűzszenelés eszedbe juttatná: honnan jöttél, és hová, miként tartasz? Hogy tiszta szívvel, az égő gyertyád szent fényével várj Jézusra; hogy ne kelljen ismét csalódnia: a rád bízott fény kihuny.

Ezúton szeretném Enikőnek is megköszönni, hogy ilyen végtelen türelemmel, jószágon foglalkozik velünk. Sokat tanultam tőle; és nemcsak szakmailag. Ő ellene tud mondani hétről-hétre a kényelem ördögének. Vagy valaki gondolja, hogy másnak nem kell a saját keresztjével felbotladozni a Golgotára? Te le tudod tenni a kishitűséged, gyengeségedet? Hiszem, hogy igen, mert tudom, egyre nagyobb szükséged van Neked is a szent megértésre, megújulásra.

Istentől megáldott feltámadásra való felkészülési időt kívánok! „Legyen világosság a mi elménkben, gondolatainkban, hogy ez a világosság világosítsa be a mi életutunkat, és tegye azt olyanná,

amilyennek Isten elképzelte, amikor megalkotta az embert. Engedjük, hogy húsvétnek és Jézus Krisztusnak, a Világ Világosságának a fénye ragyogja be életünket és tegye világossá, és ezen keresztül tegye értékessé.” *B. Hajni*

Ebédosztás

Jobb lett volna, ha ezt a „beszámolót” nem kellett volna soha megírni, de mivel Márton atya megkért, hogy írjunk néhány mondatot az ebédosztásról, a létrejöttéről, pár sorban megosztjuk veletek, hogyan is állt össze ez a jószolgálati közösség. Sajnos egyre többször tapasztaljuk, hogy nagy az igény az effajta karitás szolgálatra. Több alapítvánnyal, civil karitás szervezettel, különböző nappali és éjszakai menhelyel, melegedővel tartjuk a kapcsolatot. Beszélgetéseink során elpanaszolják, hogy rossz irányba mennek a dolgok, csökkennek a források, a gondozásra szorulóknak száma növekszik, nehezebb minden. Kevesebb az állami támogatás. Azon a területen, ahol rászorulókkal, hajléktalanokkal foglalkoznak, limitálták a fejkvótát, sokszor a zsíros kenyér mellé egy pohár teára már nem telik. Szörnyű! Manapság úgy érezni, hogy szinte mindenki le akarja róluk venni a kezét. A hatóságok új szabályok bevezetésével próbálják megteremteni a kényes egyensúlyt a többségi társadalom és a perifériára szorultak érdekellentéte között. A civil szerveződések, akiknek a lelkesedése még megvan, de anyagi fedezetük már kevés a folyamatos működéshez, sok esetben nem tudnak mit tenni, feladják. Maradtak az egyházak, vallási közösségek tagjai, akik lelkesedéssel, önfeláldozással és némi-nemű szervező munkával, egy-egy alkalommal

is sokat tehetnek rászoruló embertársainkért. Pár alkalommal megélt tapasztalattal a hátunk mögött most már mi is tudjuk, hogy nagy szükség van ilyen és az ehhez hasonló kezdeményezésekre.

A kezdet

Az Elpídia családközösségi összejöveleinken többször szóba került, hogy hitünket a cselekedeteinkben gyakoroljuk, és kerestük a feladatokat, amelyekkel másokat szolgálhatunk. A templomunk kapujában kéregetők megadták a választ: "éheztem, és ennem adtatok"(Mt 25,35) Ezért kezdtük el tavaly télen és folytattuk a mostani hideg hónapokban ezt a szolgálatot. Most már nem csak családközösségi szinten, hanem a Pestszentimrei Katolikus Közösségben a Karitás munkacsoport bevonásával és segítségével folytatjuk feladatunkat a következő téli hónapokban is. Így veletek együtt örülhetünk a mi helyi kezdeményezésünknek. A továbbiakban szándékosan nem hajléktalanokat írunk, hanem rászorulókat, mert a meleg ebédre várakozók között sok volt a magát munkanélkülinek valló, a kis- vagy rokkant nyugdíjas, aki azt mondta, hogy még van hol laknia, de nincs mindig mit ennie, ezért jött el hozzánk.

A tények

Ezen a télen az Elpídia csk. - néhány segítő társunkkal - két alkalommal (december és január), a pestszentimrei egyházközségünk karitás munkacsoportja pedig egy szombati napon (február) vállalta, szervezte, finanszírozta és bonyolította le a meleg ebédosztást. Advent második szombatján kb. százhusz rászorulót láttunk vendégül egy tányér paprikás krumplira, de többször repetázhattak is. Januárban "csak" hetvenen jöttek el, nem tudjuk, hogy mi volt az oka, de akik itt voltak, azoknak a tá-

nyérjuk többször újra és újra megtöltött finom babgulyással. S persze, akinek volt ételhordója, még azt is teli raktuk. És még mindig maradt az egyik üstben, mert aznap úgy százötven főre főztünk, de nem vezett kárba, mert néhány nagycsaládos testvérünket megleptük vele. Mielőtt a február 16-ai ebédosztásról íránk, köszönetet szeretnénk mondani Márton atyának és a plébániai képviselőtestületnek, akik elfogadták, hogy a Karitás munkacsoport által szervezett ebédosztás anyagi részét a továbbiakban a Plébánia biztosítsa. Pestszentimrén van két pékség is, akikkel mostanra jó kapcsolatot építettünk ki. Nekik köszönhetően ingyen megkaptuk a péntekről megmaradt pékárut, kb. 40 kg kenyeret és az ugyanennyi édes és sós süteményt, ami minőségileg teljesen megfelelő, de a törvényi előírás szerint másnap már nem lehet fenn a polcaikon. A református testvérek is hallották, hogy mit szervezünk a rászorulóknak, így ők is hozzájárultak 20 kg tésztaival, amit szintén nagy örömmel elfogadtunk. Külön köszönet Ibolya nélinek a két doboz friss meleg pogácsáért. Ez az utolsó ételosztás volt számunkra a legmeglepőbb és legfelemelőbb is. Már 10 óra körül kezdtek fegyelmezetten gyülekezni a templom kerítése mellett. Amíg várakoztak, péksüteménnyel és teával kínálgattuk őket. Olyan is volt közöttük, aki három napja nem evett se hideget, se meleget. Ebbe a feladatba gyermekeinket is bevontuk, sőt az előző alkalomról megmaradt három zsák ruhát ismét kipakoltuk, hogy válogassanak belőle. Jó volt látni gyermekeinkben a segítőkészséget és az önzetlen gyermeki lelkesedést, ahogyan ezt tették. Közben Boda Évike vezetésével a garázs előtt

két üstben készült az aznapi ebéd. Az egyikben bolognai szósz, a másikban tészta főtt. Az étel hamarabb elkészült, és már nagyon sokan voltak, így nem vártunk délig, hanem fél 12-kor beinvitáltuk a vendégeinket. Jöttek is szép számmal, 105 főig számolta valaki a rászorulókat, de akkor lepődtünk meg, mikor az előkészített 150 db teli tányér elfogyott. Ekkor még csak 12 óra volt, és még nem evett minden jelenlévő, és azt is tudtuk, hogy egy óra múlva is fognak érkezni... Így improvizálnunk kellett, hisz nem volt szívünk azt mondani: éhesen kell elmenniük!!! Volt még 10 kg tésztánk, aminek a felét húsz perc alatt kifőztük, hozzá pedig a közeli üzletből hoztunk tejfölt, túrót és apró tepertőt. Így, akik türelemmel kivárták, - és persze fegyelmezetten, egy hangos szó nélkül kivárták - jóllakhattak. De újabb vendégek érkeztek, így a maradék tésztát is ki kellett főzni, újabb kör a boltba, így még összesen vagy 50-en jóllakhattak, és még repetázhattak is. Nem számoltuk, de a kiosztott tányérok számát tekintve az ételhordókba kért ebédekkel együtt biztosan kiadtunk úgy 220 adagot. A záró imádság után sokan kérdezték: „Ugye márciusban is lesz ebédosztás a katolikusoknál?” Kell ennél több?! Nem nagy dolog, amit most elkezdünk, de mégis óriási segítség a rászorulóknak, nekünk pedig örömforrás megélni így a hitünket. Itt szeretnénk köszönetet mondani mindenkinek, aki részt vett a szolgálatok bármelyikén. Nem említünk neveket, nehogy kihagyjunk és megbántunk valakit. Hála Istennek, nagyon hosszú a névsor! A jó Isten áldjon benneteket! Szeretettel:

Karitás Munkacsoport

Beszélgetni könnyű...

...gondoltam, amikor elvállaltam, hogy a "Hivatásos Hívők" beszélgetéssorozat első estéjén Gábel Henrik atyát faggatom hitéről, hivatásáról, örömeiről, bánatairól. Ám amikor február 15-én ott ültünk egymással szemben és Henrik atya már az ötödik percben mély, személyes (szinte intim) élményeit osztotta meg a templomban összegyűlt kb. 70 vendéggel, át kellett értékelnem véleményemet: itt súlya van minden kérdésnek, minden felvetett gondolatnak. A "beszélget" szó szinonimái (ld. szinonima szótár): társalog, diskurál, cseverészik, trécsel, traccsol, dumcsizik, pletykál, dumálgat, tereferél, fecseg, fecserészik, eszmét cserél, cseveg, kommunikál, csacsog, csacsorászik, dumál, tanácskozik, párbeszédet folytat..., mégis, egyik szó sem fejezi ki azt, amit a beszélgetés

közben éreztem - és láttam. Mert talán csak én láttam, hogy Henrik atya szeme mennyire csillog, amikor RÓLA beszél. Aki a papi hivatásra kiválasztotta már az édesanyja méhében, Aki sokáig némaságba burkolózott, mégis, egy reggel a béke ajándékával lepte meg, Aki iránt érzett szerelme erősebb volt egy "vonzódásnál". "Henrik atya, honnan tudod, hogy Isten valóságos?" - tettem fel a kérdést (kissé leegyszerűsítve), amelyre a válasz ez volt: "Mert találkoztam Vele... Ma már többször is." - hangzott a

válasz. De talán még a válasznál is kifejezőbb volt a lelkesen-fájdalmasan csillogó szempár. A beszélgetés végén sok gondolatot, tapasztalatot, frappáns magyarázatot, megélt és megosztott élményt vittünk haza magunkkal. Bennem mégis Henrik atya tekintete él legélénkebben.

H. Csaba

Plébániánk a Hit Évében a fenti beszámolóban említett beszélgetés-sorozatot indította kerületünk papjaival "Hivatásos hívők" címmel. Ezeken az estéken a meghívottak hitükről, hivatásukról, lelki útjukról osztják meg tapasztalataikat, péntek este 7-től.

A sorozat következő alkalmai:

Neruda Károly

szemere-telepi plébános: március 22.

Czap Zsolt

pesterzsébeti plébános: április 19.

Király Attila

soroksár-újtelepi plébános: május 17.

Lelkiéletre hangolva (5.)

Az előző alkalommal eljutottunk a bevezető szertartások végére. Miután elhangzik a Collecta (szentmise kezdő könyörgése), kezdetét veszi az ige liturgiája. Az igeliturgia a mise egyik fő része. Ebben hangzik fel az Isten tanító szava, mind a Biblia szavaiban, mind pedig a homíliában (szentbeszéd, prédikáció). A szentmise ezen részében vasárnap három igerész, hétköznap kettő hangzik el. Az első egy ószövetségi olvasmány vagy az Apostolok cselekedeteiből vett rész, a második a szentlecke, ami az apostoli levelekből való, végül az evangélium, mely a négy evangélium egyikének részlete. Hétközben az evangéliumot egy olvasmány vagy szentlecke előzi meg. Az olvasmányt válaszos zsoltár követi. Ez egy

zsoltár, aminek a versszakait ismétlődő zsoltársors (antifóna) tagolja. Az antifónát a nép énekelve vagy mondva ismétli. Utána következik a szentlecke. Ezt követi az Alleluja, amit a kántor énekel, majd elhangzik az Alleluja-vers, ami egy bibliai alapú mondat, ennek lezárásaként a hívek megismétlik az Alleluját. Ez készít fel minket az evangéliumra, melyet állva hallgatunk. Az evangélium után a pap szentbeszédet mond. Ezután vasárnap elimádkozzuk a Credót, majd egyetemes könyörgések (hívek könyörgései) hangzanak el, amit a pap egy könyörgéssel zár. Ezzel véget ér az igeliturgia. Az olvasmányos könyvet úgy állították össze, hogy azok lefedjék a Szentírás lényegesebb szakaszait, ezért a vasárnapi olvasmányoknál megkülönböztetünk A, B és C évet (3 évente ismétlődően), míg a hétköznapi olvasmányokat páros és páratlan évre osztották. Van még a Szentek Olvasmányainak könyve, melyből a szentek ünnepein olvasunk, egy másik a Szűz Mária ünnepeire (ehhez külön misekönyv is tartozik), és még egy a gyászmisekre (szintén saját misekönyvvel). *Marcsi*

Plébániánk honlapcíme:

www.pestszentimre.plebania.hu

Önkéntes hozzájárulás

Kérjük a testvéreket az évenkénti önkéntes hozzájárulás befizetésére. Ez fedezi épületeink és közösségünk kiadásait. A püspöki kar ajánlása szerint ez a jövedelem 1 %-a. A hozzájárulást **készpénzbefizetési (sárga) csekken** is lehet fizetni egyházközségünk részére. Csekkek a templomban és az irodában vannak kitéve. Természetesen személyesen is lehet rendezni a hozzájárulást az irodában vagy szentmise után a sek-

restyében. Kérünk Benneteket, hogy anyagi hozzájárulásotokkal támogassátok egyházközségünket!

Plébániánk bankszámlaszáma:
**Pestszentimrei Római Katolikus
 Plébánia**
10103881-45238100-01000004

Urnatemető

Urnatemetőnkben urnahelyeket lehet váltani 10 ill. 25 évre. A családi urnahelyek megváltása el nem évülő!

Az urnafülkék megváltási árai:

Férőhely urnák száma	25 évre Ft, ÁFÁ-val	10 évre Ft, ÁFÁ-val
1	165.000.-	82.500.-
2	270.000.-	135.000.-
3	330.000.-	165.000.-
4	420.000.-	210.000.-
5-6	100.000.-	50.000.-
Családi urnahely örökmegváltásra!		1.000.000.-

SZENTMISÉK RENDJE

Vasárnap és főünnepeken:

De. 8 és 10 órakor és este 6 órakor.

Hétköznapi: Hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton reggel 7 órakor, pénteken este 6 órakor.

Pénteken az esti szentmise után egy órás **csendes szentségimádásra** van lehetőség (fél 8-ig).

Első vasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda: De. 9-11 óra

Kedd és Péntek: Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, béralkotási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

PLÉBÁNIAI HITTANCSOPORTOK

2012/2013-es tanévben

<u>CSOPORT</u>	<u>IDŐPONT</u>
Óvodások (kis- és középsős)	Hétfő ½ 5 óra vagy Csütörtök ½ 5 óra
Óvodások (nagy csoportos)	Kedd ½ 5 óra
1. osztály	Csütörtök ½ 5 óra
2. osztály (elsőáldozók I. év)	Szerda ½ 5 óra
3. osztály (elsőáldozók II. év)	Hétfő ½ 6 óra
4. osztály	Kedd 6 óra
5. osztály	Szerda ½ 5 óra
6-7. osztály	Kedd ½ 6 óra
8-10. osztály (Kisifi)	Csütörtök 6 óra
11. o.-tól és egyetem (Nagyifi)	Szerda ½ 7 óra
Házaspárti hittan	hónap 2. péntek ½ 9
Felnőtt Katekézis	Kedd ½ 8 óra (páratlan hetekben)
Felnőtt Bibliaóra	Kedd ½ 8 óra (páros hetekben)
Nyugdíjas Klub	Hétfő 3 óra (páros hetekben)

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház” (amelynek bejárata a Címer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van) vagy a plébániai tanácsterem. **A hittan csoportokhoz az év folyamán is lehet csatlakozni.**

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17-19. T.: 292-3113, E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu). *Felelős kiadó:* Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczka@freemail.hu.
 Honlap: www.pestszentimre.plebana.hu